

სჭურვეს აღიონი, ნათელ-მქროლია, მთიებზე რაყ-მთენი სქეკ-ბროლია
თაქალ - რაგარდენა, მუქი-მწყობრინა, უკლბ მიღამოს ხელს მომნადინა
მრკლდნი მოზიდნა, გიბრის იხრინა, ინდთ ხაზვით თრინა უკლს ფანდრინა
ფანდთ კაკობთ მცინა კეკას გზინინა ესრეთ რეგვულ-ას ეკაჭინინა.

8-5

ქაფინა ვარდ კაკაბინა სულელ ვახია აღო რცხინა
ღაქლილა მცინა კახე თვალთ მაქცინა სიხარულის თქითი კახის მამოქცინა
თუქლ თილისმინა, ზაგე ყანდინა წელწერწეჭინა ვულს ვანმარქითინა
ყით მჭრელ - ვურციფინა რაქლ მლიღინა სიხარულს თიქ ფილს მლიღინა რეშინა.

საქართველოს მეფის მე თეიმურაზ.

1839 აპრილის 18.

ევსტორინა ჭავჭავაძის ძეგლს.

წინაწინაჲს ვხედო
 ხელთაჲს ვხედო
 ვუკლითა წმინდა, ვით ვამკვამ წყარო
 ვითა ციხესანი
 ხარ მარტინელი.
 ხათა მხილველის, ვუკლია ძახარო
 ა მხარსი ყლე
 ვიდრე სიჲთა ცხლე
 რაჲნი მრავლი ვხედებ, ვით უფროა ჯაჭვი
 ვიდრე მდინარე
 დაუნათის, ვთა მხე
 სიჭაბუკისა ნათელა ვახსენებ სვი.
 ჭავჭავაძის რხეველი
 ვუკლი და მამულები
 ვიდრე მხარსი და რაჲსხეობა
 ვიდრე ამისა ყლის
 დაუდგინა მგლის.
 ვხედნი ვხედა და ვახდავს ველია

ღმ. ა. მ.

რეხსტყვი ხლაშას.
 ცქინ, სურნელ, მუცლხას.
 მის სიზნეღვითან სინათლე ზეყლის;
 ცან ვქსეკელაფენსა,
 ლაქვერ ღოფენსა.
 ჭრაღით კვეკებს მნიშხანს, დიდქმულს!
 მე ვღაყმარქით
 ვქმხერ ვარცქით
 რაფხე მით ვახის რაქხა მარღვმულად;
 და ღამე ქე.
 სიჭყხეთ ხაქე,
 ქმხენამ, ღამ რაფხეან მის დამაფქმულად
 ქმხენამ, **ხაქნან** ცაისა
 მარაყენიფხისა.
 რაფ ხან ვახსკულაფი, მახსული ქეყენად
 მან იხეფართან
 ვის მარევირთან
 ვულს რაქქი რაქი ქხოვაზისა ხიზანად.
 ქმხენამ მხის ხათელი
 ვხედის სურნელი,
 ვხითად ზეყლენი, ხელად ქეყელა,
 ჭრაქს ქმინდა ვულს
 სიყვითის სხელს
 ყმანვანს, წხი თელსა, დამვევიდნიქმულა!
 ევ ხეში მუკლავლენი
 ზიღაფქმენი ვეკლენი,
 ვენ ღაღღონა ვხედ ღიქეთი მარაღლად?

ღამა ღღე ჭ ღამით.
 ვხეთი ვანცხი მით.
 ზედ ვლავნიფა ვერ ხეში თაქლთა მხეღლად?
 ნეჭმარ ვის მისიქს
 ზედმან მხეღლადიქს.
 ღამა ვადარლიღქ მავ ვეჭითა მარაღლთა,
 ჭ ზედ ღაქედ მით
 ხელ ამარხლამით.
 ვხედთ ღაგვეკონანს ღაქმარხე ვანარლიღლთა...?
 მ! თაქლანა, თაქლანა
 ვლუ მარხიღანა
 თეყფაქმეთითა ვის ყქმხეთიღლქით?
 მე ღამ ხარინღად
 მადქმით ცეახლად
 ვულ ვხითან მარქმინანს ვულს ღათ მინაფქმით.
 ვინ რეკვდამთან
 რაქ ხელ კიმარხამს.
 ხან ნიარქმინ მხეღლავლს, ხან დიდქმულად?
 ვანანა ღამ ღამ
 ქმხენამ ვგარღქ
 ღთინა ზაღისა ყმვევილ სულღვმულად?
 ღამ მარაყენიფხით
 ზავეთა ვხედითა
 ვანაღქ მდქმად თაქლთი მე ახი ღვით.
 ჭ მე ნათელი
 თით მარაღლენი,
 ვეღვეკონანს-ვერ თქს თქს ვანი მარაყენით,

მარანა მქმამ
 მამ ანვეღლამის.
 სულამ ვანეჭმინს ცად აღმეფათი...
 მხევიტი სდქმ...
 ვულ ცქმინღლქ ვქს.
 ვქმხმანამ ამ სიჭქმინს, ვხ მხეღლად ვქს!
 მამ ყმხმინან ღამით
 ქე ვულაფენანით,
 ნე ღამანვეღქმინს წიჭთა ცოყმითა.
 ყმინს მხეღლად
 ყმინს ყმინს ღამად
 ღამ ხანაფქმელ მის სიჭქმინს ღღეთ!
 მამ ღამ ვეჭმინანს
 ღამ ვეხანევექმანს.
 ან ვეჭმინის ცხეღლი ვენ მარეკმინანს?
 თე სიჭქმინს,
 მე ვახედ მადლი.
 ღთინა ვაქმინსვერ ამ მარაყენინანს?
 რაქნა მღლქმინს
 მარქმინს ვლქმინს ვქს
 ღამ ვქს ვქს მქმინს ვენთ მინვერ ვულთა,
 ჭ რამხს კვეკებსა,
 ჭ მე ვაქს მეცაქსა
 ნე მარეკმინანს ვულ სიჭქმინითა?

მანისი. 17
 1840. წელს
 ვახი.

W

საქართველოს სამეცნიერო ცენტრი
 საქართველოს
 სამეცნიერო ცენტრი
 თბილისი

ქალი სეზონური ტანსაცმელი
მედიკალიზაცია

Si j'étais roi! (de Victor Hugo)

19

მეუ რამ ვიყო ქართველი, ყლთ მეპყრას მთელი მსოფლიო.
ყნხ ქუ გიგუნდი ყო ვლს ყთილს, რაც ყუის ყლმჩიყნას.
გურგუინს, ქყყნას, სუიპტრას, პო-რჭინს, ცახცხა ჭ სნასა
სრულად ფანცულქდი, რუნგან ყნის რეპო-ხედყსა

თუ ვიყო ყო ვლს რეპოლქელ, სამოთხის ყლექს განცხრობას
მთიქთ, ქყყნათ, სამყროს ჭ ქაქრთ ყთილ განყრ-ბას,
ანგლო-სთ ცოყრთ გლო-ბას, რემს მათხედ რეპოლქლო-ბასა
გუყყყყი მსსქლქლად ვყმდყნიდი ყნისოდ რ რუნსა კოცნასა

ნათარგმნი. თაყდი. ალექსანდრე. ჭავჭავაძის. მიერ.

კორდს
ქს აგვის ცოლს.
რემგ: რელსა

შესრულსა რამდენსა რაფინან, ისინი ინდოთ ვერსის
 სტაფიფორ ბენ რინი ვინსკვლაფნი, ვინის ვერვას არის.
 ნოცნიან ღიაღს ნიაფნი, მერცხის თხოთს ქარისა
 მინჭყლი თუღსა ვხეყა, სმინღლისა მუაფრისა
 ==

რინ იყოს ღიისა მუაფრისა, მცინე რამდე ვარგანის
 რულზე დაღებს დაღებს, ვით მინვალაფი აცხრის
 ვაქნაძალის დახმოს დაფრის, მას ზღა ცხოფლი დაღფრის
 რაჟქეს ღ ხელი სამთვლად, ქარღობისათვის რეხრის.

ო რ

ქა-გულ-ასავთი ღვინ-ფულით, მნიშვნელობას პირმძლ მისა,
 რადღა ღმერთმა დაგიძქვიდათ, გაძლ-რჩევა თქვენ სიბრძნისა,
 რას ვნებთა ვსთ ქ ვანიჭრებთათ, მის-რადღა ვთ ვიძიებთა
 ქ ქითკალთ ვართს უსრით, ქ სხვას ვინ-აქყვან მვირისა.

ვინ ვრძნებს თქვენს სიბრძნეს, ქ მვირ-ფანს სიბრძნეს
 ვითრ-მხვრულთადას ქ უმანკ-სნეს,
 ვინც მუყრატ-სუ, მესთ თქ აქ ვი სვნეს,
 რად ვთ უქრბნით, თვით იბით ვრძნეს.

ვინ-მევივრები დაბნის, მყ-ულოთ მსვივრები,
 რას სიბრძნე ქმნი, ანუ აქ მვირები,
 სულ სლმ-სარდუ, მვირ-ფანს თვრები,
 ვინ-მევივრები სხვა ღვინ-ფულით.

ქველავ თქვენ-სხვა რეხს, ქ ღვინ-ფულით,
 სქნთ უნ-ფორ, მვირ-ფანს ქალა
 თქვენ სხვათა მართს, მყრ-მყრთ ღვინ-ფულით,
 მთავრე ულ-რეობა, მყე დაუვლოთ.

მე ექვს მეთა, აღუყარ ხელი,
სანუგეში, სრულაგლი
აქ თუიონ უახიფ, კარგის უბით მხელელი
ღქ ურთულოებსა, მათუანაქ ული.

ს. შიქლაძე.

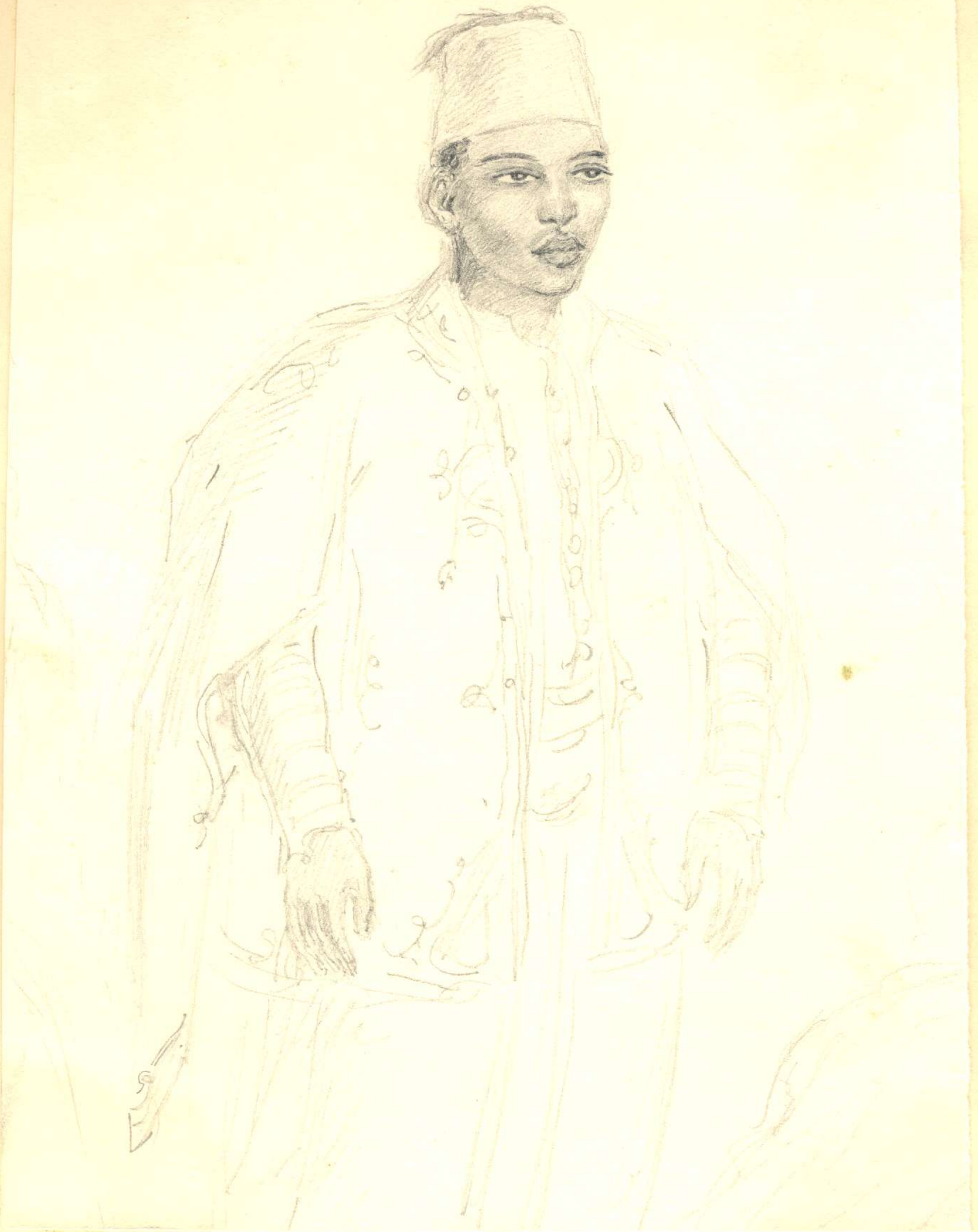

1878
E. 19

Essence par P. Sophie Schenk

1836.
Hain 24 - J.C.

Душа кипитъ.

Объясните же друзьямъ какъ новость
Пущу въ альбомъ этою я!

Страшусь - чтобы стихомъ суровымъ -
Не разразилась мысль моя....

Когда горитъ воображенье,
Когда душа кипитъ, кипитъ!
Вокругъ себя вдохновенье -
Ее мигу осуществитъ;-

И скажетъ то языкъ иль слова,
Что выразить неможетъ звукъ;
Но это душа всегда готова
Услить въ другую, - безъ наукъ....

Такъ пусть молчитъ душа сознанье -
Когда ильть голоса ея;

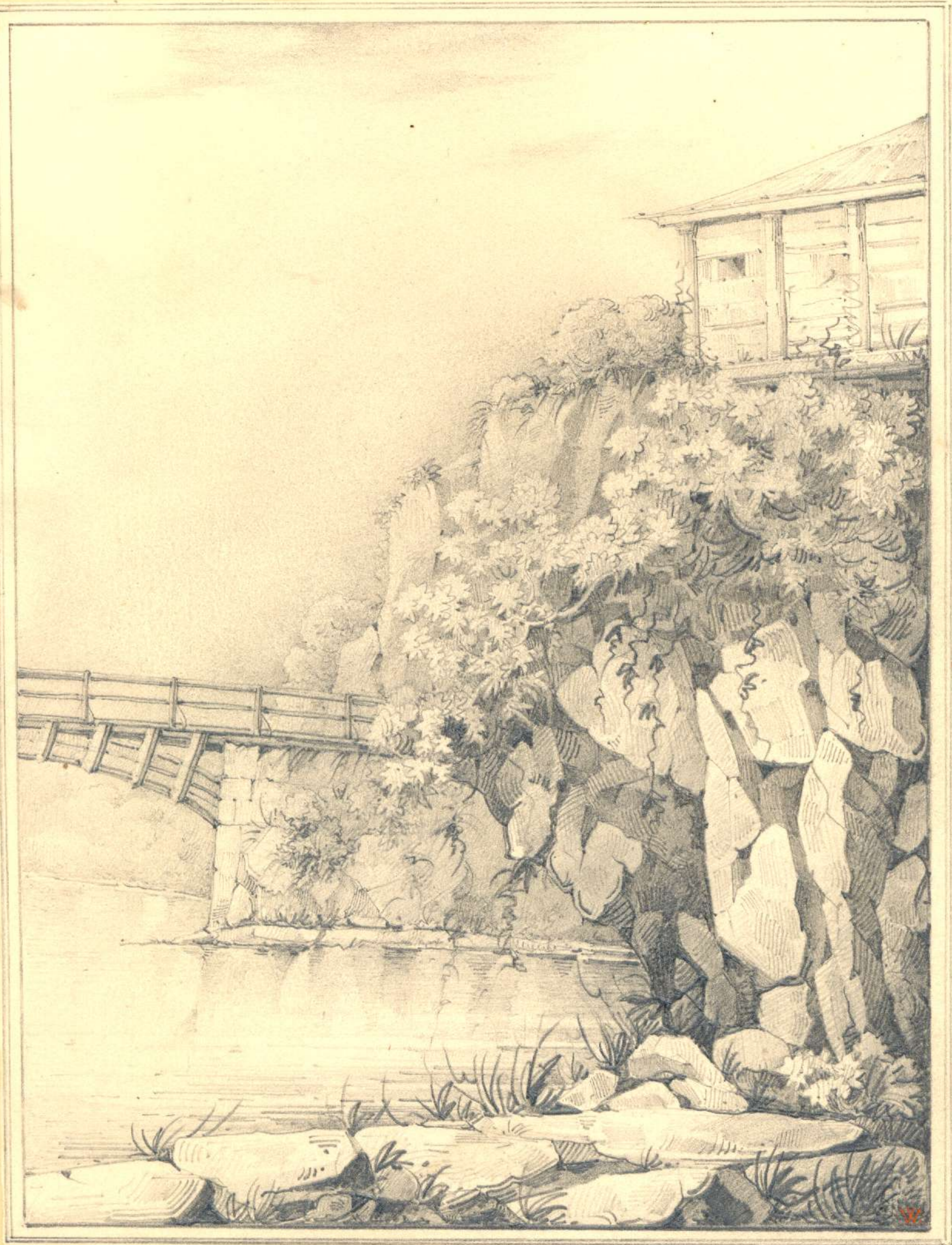
И неравнонаго страданья -
Здѣсь не раскажетъ ни-кому! -

Блаженъ кто жизни напертамы
Сидитъ, надъждами горь;
Кто о заны востомиканья
Уиетъ - въ всевышнему паре....

Ибраимъ-Бекъ.

.Зурдугъ.

14. октябрь 1848. года.

14

Najpiękniejszego Kraju, równie Piękna Pani
Ciemni gdy ci chce, przyjmie w godnego wdani
Jakiś żal mnie przyjmie, Ty mnie wibrę org
Pierś się, widoma tęsknota, smutek serce stoż
Dniwalas wrythick serca wdziękami twoimi
I wstasz najpiękniejszą miś cześć ciemi
Kochajca swój Naród, Kochana nauzajem
Tyś Bóstwem opitunim, nad tym pięknym Krajem
Ciemni zamiast winnować, ja Ty równa leci
Ciemni? Bo mnie krajome są ludźmi koliji
I wim i każde serce, Każde willeńci ciemi
Okupwać potrzeba Trami goręciami

A tym najgorzej serwicia ślepyjmin radotni
Co niernaję w swym yciu serwicia i radotni.

Amurony Tuzim lotem w daleku; podrozy
Nikiedy Ptak daleki odparuni przy rozy
A mitoriz piutnyo kwiatu uwidziomy
Jurby niekciat w daleku ulatowai strony
Lec losy ptakiem radotni, i mimo ycerwia
Ptak lubi sobi mijsca, na niemite zmiernia.

Wzjddach marca 3/30 1846r. Wojciech Potocki

Родна і Стовиті —

Стовиті

Гремисі смутно вкроні сечылита
Гремисі руролі своі одурочита
Іві дувно рорі, стовиті моі прієрца
А т, іаднефо нці дасіа баєрєнда

Різіа

Ро єу мамі стучкаі прііні нарбыт зтоірыч
Нці іідна іа єєлєм, твуч прієрнєлє мстєірыч
Грємєі дєі прієрнєі пакаі, т, дєурытлєі
Гдєі т, тєу рєіа бєм куєкєнкє і прієрєі
і прієрєі мєієрєі

Товиті

Лєрєієнє з гїєрєєієнє єєрєєрєі
Нці ієрєі твєрєі вдрієєрєі
Мнє ієднєє рєлєєрєі, прєєрєі дєрє, вєрєіє
А іа втєрєєрєі зєієрєієрєі, єієрєі ієрєієрєі

Найді, 29 септемб. 1848 г. в.

Dwa latae primum iace si tu wprywat

Dwa lat stowidrito eo tu powidziatum

Kos cu dowiadoryt ciizliami rarami

Kardy duni wtych dwoch labach, orozitai Trami

Nuchri primum ciirpieniu Bij przyjawni w dani

Nowemi nuszajiamy serca ci nie rani!

Nydziz "i 25 Jbr 1848 r
A. Stuch.

75

19 მარტი 1848^წ რადე

ოდ ბუ-ბუბუნი ზე ზეჲსი ბუბუნი (75)

ვუბუნი; ზეჲსი ბუბუნი: ვუბუნი ბუბუნი-
ბუ (31) ბუბუნი (თუ) რა ბუბუნი, ბუბუნი-
ბუ ბუბუნი (44) ბუბუნი.

ბუბუნი: ბუბუნი

ბუბუნი: ბუბუნი